

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαρβίγγη διευθύνοντος.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ποῦ εἶναι τώρα ἐκείνοι, οἵτινες μετρῶντες καὶ ἀναμετρῶντες τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν ἀντέτασσον μετὰ φόβου τὸν ὄγκον αὐτῶν εἰς τοὺς κήρυκας τῶν ἐθνικῶν ιδεῶδων καὶ ἐχαρακτήριζον ὡς ὄνειρον ἀπραγματοποιήτον τὴν ἐκπλήρωσιν των; Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι, ὅσοι υποτιμῶντες τὴν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς εὕρισκον αὐτὴν ἀνίσχυρον νὰ χαλυδῶσῃ τὰ ὀλίγα καὶ ἀσθενῆ ἡμῶν σώματα καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτὰ εἰς τείχη ἀπόρθητα;

Καὶ ποῦ εἶναι τέλος οἱ αἰώνιοι ὁπαδοὶ τῆς ἀνάνδρου ἐκείνης λογικῆς, ἥτις πρὸς ἐπιχείρησιν μὲν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ἀπῆλθε νὰ ἔχωμεν μαθηματικῶς υπολογισμένας ἴσας πρὸς τὸν ἐχθρὸν δυνάμεις, πρὸς ἐπιδίωξιν δὲ καὶ ἐλπίδα τῆς νίκης ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ὑπεροπλίαν;

Εἶδον τέλος καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἀνομολογοῦσι πάντες οὗτοι, ὅτι τὸ Γένος ἡμῶν ἔχει ἀναμφισβήτητον τὴν ὑπεροπλίαν τῆς ψυχῆς καὶ ὅτι τόσοι μέγα εἶναι τὸ πολεμικὸν τοῦτο ἐφόδιον, ὥστε νὰ μεταβάλῃ εἰς νικητήριον καὶ ἥρωας ὅχι παλαιούς στρατιώτας, ἀλλὰ μαχόμενους ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ νεανίας ἀβροδιαίτους πρὸ ἐχθρῶν μὲν τῶν παλαιῶν καὶ μετὰ τὰ ὅπλα των;

Ἡ ἐποποιία τῆς Ἡπείρου θὰ καταλάβῃ λαμπρότητας σελίδας ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ διὰ τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς θυσίας, ἐφ' ὧν ἡ ὑπερτάτη θὰ ἐρεισθῇ ἀγαλλίασις τῆς νίκης. Ἐκ τούτων τῶν σελίδων ἰδίᾳ γιγαντόκορμος θὰ ἀναλάμψῃ ἡ δύναμις τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, δικαιούσα ὅχι μόνον ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ ταύτης κυρίως στηρίζοντας τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους, οὐς βλέπομεν πραγματοποιούμενους σήμερον, ἀλλὰ καὶ πάντας ἐκείνους, ὅσοι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὁμογενείᾳ διαβλέπουσι μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως τὸν μέγαν παράγοντα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Τὶ ἂν ἡ τοιαύτη περίτρανος ἀποκάλυψις τῆς δυνάμεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς ἐνσπείρῃ παρὰ πολλοῖς τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ἀντιζήλων φόβους καὶ φθόνους; Πλείότεραι θὰ εἶναι πάντοτε αἱ ἐν τῷ ξένῳ κόσμῳ εὐγενεῖς καὶ ὑψηλόφρονες ὑπάρξεις, αἵτινες θὰ προβάλωσι καὶ ὡς ἐπαινέται καὶ ὡς σύμμαχοι τῆς ἡθικῆς δυνάμεως ὑπὸ τούτων δ' εὐλογουμένη ἡ νεωτέρα Ἑλλάς δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ συντελέσῃ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἐνότητά καὶ νὰ συνεχίσῃ τὰς μεγάλας πνευματικὰς κατακτήσεις τῆς μετὰ τῆς αὐτῆς εὐγενείας καὶ εὐθύτητος ἥς ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἔφερε τὸν ἀκάνθινον στέφανον τῆς δουλείας καὶ παρεῖχεν ἑαυτὴν ὑπέροχον παράδειγμα μαρτυρικῶν θυσιῶν καὶ ἀφοσιώσεων ὑπερτάτων.

Ὡς ἔχωσιν οἱ ἄλλοι τὰς δυνάμεις τοῦ σώματος. Δι' ἡμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρελθόντι καὶ τῷ ἐνεστώτι, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τὸ ἀπροσμάχητον ὄπλον ἐν τε τῇ ἐπιθέσει καὶ τῇ ἀμύνῃ θὰ εἶναι ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

Λουκᾶ ιη' (10—14)

Κείμενον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν¹ εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος² καὶ ὁ ἕτερος τελώνης³. ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς⁴ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνυχετο· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις⁵ τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ⁶ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν⁷ ἑστώς, οὐκ ἠθέληεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι⁸. τῷ ἁμαρτωλῷ⁹ λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος⁹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος¹⁰. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀ ν έ β η σ α ν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ. 2) Φ α ρ ι - σ α ῖ ο ς = ἡ τάξις αὐτῆς τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τοῦ αὐτῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἄγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παραβαίνοντες ἐντολήν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηρηταὶ τοῦ νόμου. 3) Τ ε λ ῶ ν η ς = ἡ τάξις αὐτῆς ἔργων ἔχουσα τὴν εἰσπραξίν των φόρων, οὐς ἀκανονίστως ἐπέβαλλεν ἡ Ρωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθεωρεῖτο διαπραττόουσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐξοχὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἐμισεῖτο πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 4) Σ τ α θ ε ῖ ς π ρ ὸ ς ε α υ - τ ὸ ν = λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. 5) Δ ῖ ς τ ο ῦ Σ α β β ᾶ τ ο υ = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον Δευτέραν καὶ Πέμπτην, νηστείαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. 6) Ἀποδεκατῶ = πληρῶν τὴν δεκάτην πάντων τῶν εἰσοδημάτων ἀναφέρει δὲ τὴν νηστείαν καὶ τὸν ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντιμισθίας. 7) Μ α κ ρ ὸ θ ε ν ἑ σ τ ῶ ς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν, συναισθανόμενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδεξιότητα. 8) Ἰ λ ᾶ σ θ η τ ῖ μ ο ι = ἴλεως, συμπαθὴς γενοῦ μοι, συγγνωθῆ μοι. 9) Δ ε ῖ κ α ῖ ω μ ε ν ο ς = δίκαιος γενόμενος διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. 10) Ἡ ε κ ε ῖ ν ο ς = ἄλλ' οὐχὶ ἐκεῖνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΙΑ

Ἐκ τῆς Β' πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῆς Γ' 10—15.

Ὁ Τιμόθεος μεταξὺ τῶν συνεργατῶν τοῦ Ἀπ. Παύλου ἐν τῇ διαδόσει τοῦ Εὐαγγελίου κατέλαβεν ὅλος διόλου ἰδιαιτέραν θέσιν καὶ διὰ τοῦτο ὅλος ἐξαιρετικὴν πρὸς αὐτὸν ἡσθάνετο ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀγάπην. Ἀκριβὲς δ' ἐν τῇ ἀνωτέρῳ περικοπῇ τῆς Β' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς λέγει ὁ Ἀπόστολος ὅτι ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ μαθητὴς παρακολούθων τὸν διδάσκαλον κατὰ τὰς ἀποστολικὰς αὐτοῦ περιοδείας ἐγνώρισε τὴν ἀναστροφὴν καὶ πολιτείαν αὐτοῦ, τὴν ἀγνὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα, τὴν κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν πίστιν, τὴν ἀνεξικακίαν πρὸς τοὺς ἀντιτίπτοντας, τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀδελφούς, τὴν ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψε-

σιν, ἐν τοῖς διωγμοῖς, ἐν τοῖς παθήμασιν, ἅτινα ὑπέστη ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πισιδείας, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Τιμοθέου. Ἡ ὑπόμνησις τῶν παθημάτων τούτων σκοπὸν εἶχε νὰ δείξῃ τὴν ἀντίθεσιν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, πασχόντων καὶ διωκομένων, καὶ τῶν τοῦ ψεύδους ἐργατῶν, οἵτινες ζῶσιν ἐν εὐμαρείᾳ, ἐξαπατῶντες τοὺς ἀνθρώπους.

Τὰ παθήματα καὶ οἱ διωγμοὶ εἶναι κληρὸς πάντων πάσης ἐποχῆς τῶν εὐσεβῶν καὶ δικαίων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ῥύεται πάντοτε ὁ Κύριος· ὅθεν ἐνισχύων τὸν μαθητὴν γράφει ὁ Ἀπόστολος «καὶ πάντες δὲ οἱ εὐσεβεῖς θέλοντες ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται»· πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι προκόψουσιν ἐπὶ τῷ χεῖρον· πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, Γενικώτερον ὁμιλῶν ὁ Ἀπόστολος περὶ τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων ὑποδεικνύει ὅτι οὗτοι οἴοντι ἐμφανίζονται ὡς ζῶν ἐλεγχος τῶν ἀσεβῶν, οἵτινες ἀνέχονται μόνον τοὺς ὁμοίους πρὸς αὐτοὺς. Ὑπὸ δὲ τοὺς διωγμοὺς ἐννοεῖ τὰς θλίψεις καὶ ὁδῶνας, ἅς ὑφίστανται οἱ εὐσεβεῖς καὶ δίκαιοι, ἐν οἷς ἡτο καὶ ὁ Τιμόθεος, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει τὸν γενικὸν τούτων ἡθικὸν κανόνα. Δὲν ἔπρεπε ὁ Τιμόθεος νὰ ταράσσεται ἀν' αὐτὸς μὲν ὑφίσταται θλίψεις καὶ στενοχωρίας οἱ δὲ αἰρετικοὶ εὐπραγοῦσι. Τούτους ὀνομάζει ὁ Ἀπόστολος πονηροὺς, ὡς ὑποκρύπτοντας δολίως τὸ ψεῦδος ἐν τῇ μορφῇ τῆς ἀληθείας, τὴν ἀσέβειαν ἐν τῇ μορφῇ τῆς εὐσεβείας, γόητας δὲ ὡς πλανῶντας τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους καὶ αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ψεύδους πλανωμένους καὶ προχωροῦντας εἰς τὸ κακόν.

Ἐφεξῆς ὁ Ἀπόστολος, προβαίνων εἰς ἐκφραστικατῆν καὶ σπουδαίαν ὑπόμνησιν πρὸς τὸν Τιμόθεον περὶ τοῦ τίνα μενε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, ἡτοὶ οὐχὶ ἀπαξ καὶ ἀπλῶς ἀλλὰ κατὰ ἐνδόμυχον ἔμαθες πεποιθῆσαι καὶ ἀναντιρρήτους τὰς ἀποδείξεις ἔσχεις, εἰδὼς ὅτι ἐδιδάχθης παρ' ἐμοῦ, ὅστις ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκλήθη ἡν Ἀπόστολος καὶ διὰ πολλῶν τεκμηρίων ἐπίσθης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου, ἐκ τῶν πράξεών μου. Ὁ Τιμόθεος, κατὰ ταῦτα, ἠδύνατο νὰ ἐμμένῃ σταθερώτερον ἐν τῇ πίστει, σαφῇ ἔχων γνῶσιν τῶν πηγῶν, ἐξ ἧς ταύτην ἠρύσθη καὶ συναισθανόμενος τὴν σημασίαν τοῦ χειραγωγοῦ, ὅστις καθωδήγησεν αὐτὸν πρὸς αὐτήν. Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ Τιμόθεος ὡς ἐβραϊόπαις ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἤρξατο ὑπὸ τῆς μάμμης καὶ τῆς μητρὸς του διδασκόμενος τὴν Π. Διαθήκην, ἥτις, ὡς Θεόπνευστος, ἠδύνατο νὰ καταστῇ εἰς αὐτὸν ἀριστος χειραγωγὸς ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ, σοφίζουσα αὐτὸν εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστεως. Πιθανῶς τοῦ Ἀποστόλου ὅτι μέχρι τοῦδε αὐτὸς καθωδήγει τὸν μαθητὴν, νῦν δὲ, μετὰ τὸν ἐπικείμενον τοῦ διδασκάλου θάνατον, ὁ Τιμόθεος ὑπὸ τῆς ἀγίας Γραφῆς καθοδηγούμενος ἔπρεπε νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου. Ἐχων σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραφῇ ἔπρεπε ν' ἀναζητῇ τὰ πρὸς σωτηρίαν. Διότι ἀνευ πίστεως ἡ ἀγία Γραφή ἀποβαίνει ἀκατάληπτος. Μετὰ πίστεως ἐρευνώμενη ἀποβαίνει χειραγωγὸς ἀνεπιφοβῆς. Ἐν πάσῃ τοῦ βίου περιστάσει, μάλιστα διὰ τοὺς διεξάγοντας μέγα τι καὶ σπουδαῖον ἔργον, ἀποβαίνει φῶς, διὰ τοῦ ὁποίου φωτίζεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ σοφίζεται ὁ νοῦς αὐτοῦ εἰς σωτηρίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΛΕΦΤΟΥΡΙΑΣ

Με' γέλασεν ἡ χαρραυγὴ, τὰτ'ρα καὶ τὸ φεγγάρι
Κ' ἐβγήκα νύχτα στὰ βουνά, ψηλά στὰ κορφοβούνια
Κι' ἀκῶ τὸν ἀνεμο καιρὸ μὲ τὰ κλαδιά μαλώνει,
Κι' ἀκῶ τὰ πεύκα νὰ βογγοῦν καὶ τῆς δειῆς νὰ τρίζουν,
Κι' ἀκῶ μιὰ πετροπέδικα, μιὰ πετροκελαϊδοῦσα,
Καὶ πῶλεγε λυπητέρ, τὸ μαῦρο μυρολόγι·
—Μῶρ' τί ἔχεις, περδικούλα μου, ποῦ σκούζεις, ποῦ φωνάζεις;
Μὴν εἶν' ταυγά σου μελανὰ καὶ τὰ φτερά σου μαῦρα;
—Δὲν εἶν' ταυγά μου μελανὰ καὶ τὰ φτερά μου μαῦρα
Μὲν' κλαίω γιὰ τὴν κλεφτουριά, γιὰ τοὺς καπετανέους,
Ποῦ τοὺς χαλάει Ἀλῆπασας, στὰ Γιάννενα, στὴ λίμνη.

Ο ΠΑΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΟΥ

Ὅτι μὲν τὸ μικρὸν καὶ ἀσθενὲς Ἑλληνικὸν Βασίλειον ὑπεβλήθη εἰς τόσας οἰκονομικὰς θυσίας, ἵνα παρασκευασθῇ εἰς πόλεμον, καὶ ἔπειτα ἐτόλμησε νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν μέγαν καὶ φοβερόν τυράννον, ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀπὸ τοῦ βαρυστάτου Τουρκικοῦ ζυγοῦ, τοῦτο περιποιεῖ εἰς αὐτὸ δόξαν καὶ τιμὴν οὐχὶ μικράν. Ὅτι δὲ καὶ οἱ πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης διεσπαρμένοι Ἕλληνες ἐγκατέλειψαν τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐσπευσάν νὰ ταχθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος καὶ οὕτω συντελέσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Γένους, τοῦτο οὐχὶ μόνον μαρτυρεῖ μεγαλοφῶνως εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες, ἀνεξαρτήτως σαφῆ καὶ ἰσχυρὰν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀλληλεγγύην, ὅτι συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν ἀδελφικῶν ἀδιασπαστῶν δεσμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνδομυχοῦς ἀγάπης, νὰ ζῶμεν πλέον διεσκορπισμένοι ὡς φυλὴ καθ' ὃν τρόπον οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλ' ὡς ἐν Κράτῳ, ὡς ἐν Βασίλειον. Δὲν θέλομεν νὰ δουλεύωμεν τοῦ λοιποῦ εἰς ξένους, νὰ καταβάλλωμεν φόρους καὶ νὰ στρατεύωμεθα καὶ μαχώμεθα ὑπὸ ξένης σημαίας, ἀλλ' ἀξιοῦμεν, ἵνα ὑπὸ τὴν κυανόλευκον καὶ μόνον ὑπὸ ταύτην ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ δόξης τῆς μεγαλυνόμενης Ἑλλάδος.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ παρὼν πόλεμος ἀποτελεῖ μετὰ τὸ μέγα 21 τὸ δεύτερον σπουδαῖον βῆμα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως. Οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι ταχέως, ἀφοῦ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις τάχιστα, ὡς εἶπεν μετὰ ἡλεκτρικῆς ταχύτητος, ἐξελίσσονται, ὅτι ταχέως, λέγω, θὰ γίνῃ καὶ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πρὸς τὴν πλήρη καὶ τελείαν Ἑθνικὴν ἀποκατάστασιν, πρὸς τὴν ἔωσιν πάντων πανταχοῦ τῶν Ἑλλήνων εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν πολιτικὴν ἐνότητα.

Νοεῖται δ' οἰκοθεν ὅτι τὰ μέγала καὶ ἐνδοξά ταῦτα δὲν δύναται νὰ γίνων ἀνευ μεγάλων ἀγῶνων, μεγάλων στερήσεων καὶ πολλῶν ἀπωλειῶν. Διότι πασίγνωστον εἶναι ὅτι ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀτυχῶς ἡσυχάζομεν καὶ ἐφροντίζομεν ἕκαστος περὶ τῶν ἀτομικῶν μὲς συμφερόντων. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα τοῦτο; Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐπάσχον τὰ πάνδεινα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ ἐστρατεύοντο ὑπὸ τὰς Τουρκικὰς σημαίας, ἐστέλλοντο εἰς τὰ ἐπικινδυνότερα μέρη τῆς Τουρκικῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἐχάνοντο· ὅτι ἐδέροντο καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἀφοπλισμοῦ· ὅτι ἵνα φύγουν τὰς βασιάνους ταύτας ἐξεπατρίζοντο, αἱ δὲ θυγατέρες καὶ ἀδελφαὶ αὐτῶν ἐξισλαμίζοντο ἢ ἡτιμάζοντο.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ἐν τῇ ἐλευθερᾷ ταύτῃ γωνίᾳ κατοικοῦντες εὐχομεν κατὰ μικρὸν περιπέσει εἰς μαρμαρόν, εἰς ἀδοξίαν καὶ καταφρόνησιν καὶ ἄμικρὸν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν μεγάλων φόρων ἡναγκαζόμεθα νὰ ἐκπατριζώμεθα, καὶ οὕτω προπαρεσκευάζομεν διαρκῶς τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐρήμωσιν καὶ κατὰπτωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Διότι περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας νέοι καὶ ἀκμῆοι Ἕλληνες ἀπῆρχοντο κατ' ἔτος μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἀποκαθίσταντο ἐκεῖ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ κατὰ μικρὸν θὰ ἐχάνοντο διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ἄλλοι δὲ ἔζων βίον ἄθλιον καὶ ἐλεεινόν, πολλοὶ δὲ τούτων καὶ ἀπέθνησκον ἐν τῇ ξένῃ ἐκ τῶν πολλῶν στερήσεων καὶ ταλαιπωριῶν, καὶ πολλοὶ ἐπέστρεφον μὲ τὰ σπέρματα τῆς φοβερᾶς φθίσεως. Ὡς ἕκαστος βλέπει, ἡ φοβερά αὕτη πληγὴ τοῦ ἐκπατρισμοῦ ἡ ὁποία ἀφῆρει κατ' ἔτος ἐκ τῆς πατρίδος τὸ καλύτερον αὐτῆς αἷμα, ἦτο χειροτέρα, μεγαλυτέρα ἀπὸ τὸν παρὼν πόλεμον. Διότι οὐχὶ μόνον τὰ θύματα αὐτοῦ δὲν φαίνονται περισσότερα, ἀλλὰ καὶ διότι, ὡς ἐλπίζομεν, μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῶν νέων τόπων θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ζήσουν πλέον ἐδῶ οἱ ἐπανελθόντες, καὶ νὰ μὴ γίνῃ χρεῖα μήτε αὐτοὶ μήτε ἄλλοι τοῦ λοιποῦ νὰ ξενιτευθοῦν. Αἱ νέαι χώραι καὶ οἱ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε ἡρημοῦντο ὑπὸ τῶν βερβέρων, ἔχουν ἐνάγκην μελέτης, ὁδῶν, γεφυρῶν, σιδηροδρόμων, λιμένων, πολλῆς καλλιέργειας καὶ πολυειδοῦς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐπειτα καὶ θάλασσα πάσης τῆς γῆς εἶναι ἡμῖν ἀνοικταὶ καὶ προσκαλοῦσιν ἡμᾶς νὰ καρπωθῶμεν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ αὐτῶν. Θὰ δυνήθουν ἄρα οἱ νέοι νὰ ἀναπτύξουν τὴν φιλεργίαν καὶ δραστηριότητα αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ οὕτω νὰ ζήσωσι μὲν αὐτοὶ, καὶ τοῦτο ἐν τῇ φιλάτῃ πατρίδι, νὰ συντελέσωσι δὲ εἰς τὴν ἀλλοτριότητα καὶ τὴν εὐρωστίαν τῆς χώρας ἡμῶν. Καὶ τὸ ἄλλαι κατόπιν τῆς μεγάλης καὶ ἐναγωνίου πάλης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βερβέρους τῆς Ἀσίας ἡδυνήθη τὸ ἔθνος μὲν νὰ εὐδαιμονήσῃ καὶ δείξῃ εἰς τὸν κόσμον τὰς μεγίστας πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀθ' ἡμᾶς χρόνοις τοῦτο, Θεοῦ βοηθοῦντος, θὰ γίνῃ. Εἰς ἡμᾶς ἄρα ἀπόκειται νῦν ὁ ἀγὼν τῆς ἐργασίας καὶ ὁ στέφανος τῆς ἰκῆς.

ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ (ΙΥ')

Φιλοπατορία.

Ε'.

Νὰ καταπονείται τις καὶ νὰ πάσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ οὐ μόνον προσφέρῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἐκυτοῦ ζῶν, τις βάρος πολλάκις ἐπαχθὲς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἰδοὺ θυσία πολυήμιστος. Καὶ ὅτι μὲν χάριν τῆς τοιαύτης σωτηρίας προσφέρει ὁ Ἀγαμέμνων τὴν θυγατέρα εἶδομεν (Πάτρια ἔτος 1' ἀρ. 23), ἀλλ' ὅμως πρὸ αὐτοῦ Ἐρεχθεὺς ὁ τῶν θεοδότηων Ἀθηνῶν βασιλεὺς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ τοῦ θεοῦ Ἰησοῦ θυγάτηρ Πραξιθέα προσφέρουσι κατὰ χρησμόν τὴν θυγατέρα αὐτῶν θύμα ἐξίλαστήριον πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ σώσωσιν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Θρακῶν τὴν πόλιν· ἀδιὰ τοῦτο ἐνῶμεν τὰ τέκνα μας, λέγει ὁ Ἐρεχθεὺς, ἵνα τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μας σώζωμεν καὶ τὴν πατρίδα. Λάβετε οἱ πόλιν, ὁ πολῖται, τὴν θυγατέρα μου, θέτε αὐτήν, σφάζετε, νικάτε.

Γνώμη Ἑλληνικὴ παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν. Κηρύττουσι δὲ διὰ τῶν ποιητῶν ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων δεικνύουσιν ὅτι γένοντο τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔρεισμα καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τὸ

καύχημα αἱ Ἀθῆναι. Ἐκέρυττεν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα ὁ Σόλων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κίνδυνον ὁρμῶν καὶ στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων ἀνέκτεσε τὴν Σχλαμῖνα. Φθόνος καὶ κακίας τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐφυγάδευσε ἐκ τῆς πόλεως τὸν Ἀριστείδην. Δὲν ὠργίσθη, δὲν κατηράσθη τὴν πατρίδα ὁ δίκαιος, ἀλλ' ἀπερχόμενος ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν εὐχόμενος ἡ πατρίς του νὰ εὐδαιμονῇ, ὥστε νὰ μὴ τὸν ἐνθυμηθῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυγῆς του· ἀλλ' ἦλθεν ὁ Ἐσέρξης, καὶ ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἐξορίας, αὐτὸς δὲ δὲν ἔμεινε ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τῶν γυναικῶν, παιδιῶν καὶ γεροντῶν, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ περιφίγγοντος τὴν Σχλαμῖνα βαρβαρικοῦ στόλου διελθὼν ἀνήγγειλε τὴν κύκλωσιν καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἡγούμενος πεζῶν Ἀθηναίων κατέλαβε διὰ κινδυνωδестаτοῦ ἀγῶνος τὴν Ψυττάλειαν, αὐτὸς δώσας τὴν νίκην εἰς τοὺς Ἕλληνας ναυμάχους, ὡς κρίνουσιν οἱ ἐπιστήμονες τῶν πολεμικῶν.

Ὅπως δ' ὁ Ἀριστείδης, οὕτω καὶ πάντες οἱ τιτᾶνες τοῦ πνεύματος, ἐπειδὴ δὲν εἶχον τὴν γνώμην τινὸς τῶν συγχρόνων τοῦ Μενάνδρου ἀθέων, ὅτι φίλη γῆ, πατρίς καὶ θεὸς δι' αὐτὸν εἶναι τὸ τρέφον αὐτὸν χωράριον—γνώμη σκώληκος—ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἀπέθνησκον ὑπὲρ αὐτῆς καὶ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ ἐν Συσκοῦσαις καὶ ἐν Χαίρωνείᾳ οἱ παιδευόμενοι ἐν ταῖς φιλοσοφικαῖς σχολαῖς, οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Παρρασίου, οἱ ἀκροώμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ διδασκόμενα τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοὺς Ὀρνίθας τοῦ Ἀριστοφάνους, νέοι μετὰ τελείων ἀνδρῶν, μεγίστων γενῶν καὶ ἐκ τοῦ πολλοῦ πληθους, συνήθους παιδεύσεως καὶ τοῦ πνεύματος οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ, ὁ Αἰσχύλος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ ΕΞενοφῶν, ὁ Περικλῆς, ὁ Πλάτων, εἰς Τάναγραν ἐπιστρατεύσας καὶ εἰς Κόρινθον καὶ εἰς Ἀθήνας, ἐνθα καὶ ἠρίστευσεν, ὁ Σωκράτης, ὅστις δις καὶ ἐν Ποτιδαίᾳ καὶ ἐν Δελφῶν ἐκρίθη ἀξίος τοῦ ἀριστείου τῆς ἀνδρείας, διότι δὲν ἐδίδασκε μόνον, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύων ἀπεδείκνυνεν ὅτι ἔκρινε τιμωτάτον καὶ σεμνότητον καὶ ἀγιωτάτον πάντων τῶν ἐπὶ γῆς τὴν πατρίδα.

Ὅπως δὲ χάριν τῆς πατρίδος ἐγκατέλιπε τὰς Ἀθῆνας ὁ μέγας δῆμος, ἵνα ἐπανέλθῃ μετὰ τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν ἐλευθεράν, οὕτω χάριν τῆς πατρίδος δὲν συναπῆλθεν μετὰ τῶν λοιπῶν, ἀλλ' ἐνέμειναν οἱ γέροντες τῶν Ἀθηναίων καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν θεῶν. Διὰ τὴν ἐμείναν· διότι ἐξήγουν κατὰ γράμμα τὸν χρησμόν, ὅτι ἡ πόλις θὰ ἐσώζετο ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν βαρβάρων διὰ ξυλίνων τειχῶν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὅλος καταγέλαστος· διότι δὲν εἶναι δυνατόν Ἀθηναῖοι, πρεσβῦται καὶ μάλιστα παιδευθέντες ὑπὸ τῶν μεγάλων τραγωδοποιῶν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Πνυκῆς ὑπὸ τῆς ῥητορείας τοῦ Ξανθίππου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνδρες ἐκ τῶν συνετωτάτων λαοῦ μεγαλοπράγμονες καὶ μεγαλοδούλου, τοσοῦτον ἡλιθίως νὰ παρερμηνεύωσι τὸν χρησμόν, τὴν περιφροσίνην τοῦ Θεοῦ γνῶμην, καλῶνσαν νὰ ζητήσωσι τὴν σωτηρίαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ ναυμαχίας, εἰς τὰς ξυλινὰς τριήρεις, ὑπερτέρας καὶ λιθίνων καὶ ἀδαμαντίνων τειχῶν. Ὡστε κατενόουν ἀσφαλῶς ὅτι ὁ Θεὸς δὲν συνεβούλευε νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῷ στενωπῷ τῆς Ἀκροπόλεως πάντες οἱ δεκαεσιχίλιοι, τοῦλάχιστον, Ἀθηναῖοι πολεμισταί, πολλοὶ δὲ ὀλιγώτεροι πάντες οἱ χριστοί, Ἀθηναῖοι πολέμισται, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ δεκαεσιχίλιοι, τοῦλάχιστον, Ἀττικὴν οἰκοῦντες καὶ ἀπ' οὗ ἤθελον κλεισθῇ ἐν ᾧ εἶχον τοὺς μεγάλους καὶ ἀποκρήμους πανταχόθεν τῆς Ἀκροπόλεως βράχους (μεγαλόπετρος Κρανάς) καὶ ταῖς ἰσχυρὰν περικεῖται μετὰ στενῶν πυλῶν, νὰ στήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ξυλινὸν τείχος, ὅπως κατενόουν ὅτι θὰ κατεκαίετο ὑπὸ τῶν πυρφορῶν βελῶν τῶν βαρβάρων, ὅπως καὶ κατεκαίη.

Τί λοιπὸν συνεκράτησεν ἐπὶ τῆς Κρανᾶς αὐτοὺς; Τῆς φιλοπατρίας ἄλλη ἔγχα ὡσαύτως ἐκδήλωσις καὶ ὡσαύτως

ύψηλῃ. Εἶπον οἱ γέροντες· ἂν ἀπέλθωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν, θὰ ἐπανακάμψωμεν μετὰ τὴν νίκην εἰς τὸ ἄστυ· πόσον χρόνον θὰ ζήσωμεν εἰσέτι; οὐχὶ μακρὸν. Χάριν λοιπὸν μικροῦ τινος ῥάκους γεροντικῆς ζωῆς θὰ ἐγκαταλίπωμεν μόνην, ἔρημον, ἄφιλον, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀγιοτάτην μητέρα μας, τὰς Ἀθῆνας; Θὰ μείνωμεν ἀσθενεῖς μὲν, ἀλλ' ἀναγκαῖοι ὑπερασπισταὶ βάρυντες τὸ ἔδαφος αὐτῆς μετὰ τὸ αἶμα ἡμῶν ῥάντισμα ἄγνόν καὶ εὐδρόσον διὰ τὰς μυρσῖνας, αἵτινες στέφουσι τὰ ξίφη τῶν τυραννοκτόνων». Καὶ ἔμειναν.

Εἶπον οἱ ἱερεῖς· ἐτάξαν ἡμᾶς τὰ ἱερατικὰ γένη καὶ οἱ νόμοι τῆς πόλεως, ἵνα τὰς θυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν καὶ τὰς ἄλλας ἐορτὰς εἰς τοὺς θεοὺς ἄγωμεν τοὺς πατέρας, θεοὺς τῶν πατέρων, θεοὺς τῆς πατρίδος γῆς. Δὲν θέλωμεν πράξει κατὰ τὰ πάτρια, ἂν ἐγκαταλίπωμεν αὐτούς. Θὰ ἐμμείνωμεν λοιπόν, τοὺς ναοὺς αὐτῶν εὐτρεπίζοντες καὶ τὸ πῦρ ἀσβεστον τηροῦντες ἐπὶ τῶν βωμῶν αὐτῶν, ὅπου θύματα θὰ προσενηχθῶμεν ἐξιλαστήρια· διότι οἱ φιλόανθρωποι θεοὶ οἱ Ἑλληνικοὶ χαίρουσιν εἰς τὰς αἰμορράντους θυσίας τὰς ὑπὲρ ἐλευθερίας». Καὶ ἔμειναν.

Τί ἀγαθὸν προήλθεν ἐκ τούτου; Τὸ ξύλινον τεῖχος ἐπυρπολήθη, ἐβιάσθη ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ οἱ ἀμύντορες αὐτῆς οἱ θαυμαζόμενοι διὰ τὸ θαλερὸν γῆρας αὐτῶν, οἱ θαλοφόροι τῶν Παναθηναίων, τὰς ἀσπίδας φέροντες τοῦ Μαραθῶνος, ἔπεσον μαχόμενοι κατὰ τὰς πύλας ἀξίως τοῦ Μαραθῶνος καὶ ἡ χιονέα κόμη τῶν ἐχράνθη μετὰ τὸ ἄγνόν αὐτῶν αἶμα, οἱ δὲ ἱερεῖς παρὰ τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, πρὸς οὓς εὐώδη καίουσιν λιθωντόν, τιτάνιοι ὡς ἡ ἰδέα, τὴν χιονέαν αὐτῶν φέροντες περιβολὴν καὶ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἀμφοτέρωθεν καὶ στέφανον περὶ τὴν κεφαλὴν, ἐσφάγησαν. Μετὰ τοῦτο οἱ βωμοὶ ἀνετράπησαν, τὰ γάλματα συνετρίβησαν τῶν θεῶν καὶ οἱ ναοὶ ἐπυρπολήθησαν. Ὁ καπνὸς ὁ ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς καίμενης ὡσαύτως πόλεως σκοτίζει τὸν οὐρανόν. Ἀλλ' οἱ θεοὶ θὰ τιμωρήσωσι τοὺς ἀσεβεῖς· ἐκεῖ κατὰ τὴν Ἱερὰν Ὀδὸν κονιορτὸς ἐγείρεται πυκνός, ἄσμα δὲ ὡς ἀπὸ χιλιᾶδων στομάτων ἀκούεται ᾄδόντων τὸ ἱερὸν ἄσμα τῶν Ἑλευσινίων, τὸν μυσικὸν Ἰακχόν, ἐκομίσθησαν δ' ἐκ τῆς Αἰγίνης τὰ γάλματα τῶν Αἰακιδῶν—τοῦ Πηλέως, Ἀχιλλέως, Νεοπτολέμου, τοῦ Τελαμῶνος, Αἰάντος, Τεύκρου.—Καὶ ταῦτα μὲν θάρσος ἐμβάλλουσιν εἰς τῶν Ἀθηναίων τὰς ψυχὰς, ὀργῆς δ' ἀναμεσσοῦνται διὰ τὴν πυρπόλησιν τῆς πατρίδος αὐτῶν, τῶν ἱερῶν Ἀθηνῶν, καὶ διὰ τὴν σφαγὴν, ἣν ἀσφαλῶς γιγνώσκουσι, τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Ἐκπᾶγλως πολεμοῦσι. Τετρακόσια πολεμικὰ πλοῖα βαρβαρικά καὶ ὀγδοήκοντα χιλιά-

δες ναυαγῶν βαρβάρων πνίγονται ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τὴν ἐκδικητρίαν χεῖρα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ἐκδικητρίαν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων ὑπερασπιστῶν τῶν ἐπὶ τῆς Κρανᾶς ξυλίνων τευχῶν.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἄν ὁ γενναῖος ἑλληνικὸς στρατὸς ἐτίμησε τὰ ἑλληνικὰ δῶλα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, βεβαιωθῆτε, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ συνόλῳ ἐτίμησαν περισσότερο τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀπὸ ἐπόμεως πολιτισμοῦ.

Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἡμπορεῖ ἢ νὰ εἶναι μέγα καὶ ὁ ἐκπολιτιστικὸς ρόλος του εἰς τὴν Ἀνατολὴν προοικονομεῖται εὐεργετικός.

Ἰάκωβος Μεύρ

Ἀρχιρραβὶνος Θεσσαλονίκης

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

N. M. A (...) K. Γ. Ἀρτ. Ὁ προσπαθήσωμεν νὰ πληρώσωμεν τὰ ἀπολεσθέντα ἢ ἄλλως καταστραφέντα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι διεκόψαμεν μὲν πολλοῦ ἀλλ' ἐπέμψαμεν εἰς ἄλλους πολλοὺς ζητοῦντας.—B. N. (...) Πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατον.—K. N. I ó α ν, Δ. K. Σ π ρ ί ν φ ι λ δ, Γ. X. K α ρ α ο υ ρ γ δ ὁ Ἀποστολαὶ ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φύλλου.—Γ. Π. Α. Π τ ρ α ς. Μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως.—Δ. Σ. Γ ὁ θ ε ι ο ν, K. Θ ε σ σ α λ ο ν ι κ η ν. Διότι καὶ τὸ Ἀ ν θ ἑ λ ω μ ε ν ἐκ αὐτῆς διανοίας ἀπέρρευσε.—M. Γρ. Ἡ ρ ά χ λ ε ι ο ν, N. Π Ἀ ρ ι σ σ α ν, Γ. T. K έ ρ χ υ ρ α ν, M. X. T. Δ ε υ χ ο σ α ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—Π. Δ. T ἡ ν ο ν. Διὰ τοιαύτας κλήσεις δὲν κρίνομεν εὐθετον τὴν ἐποχὴν. Μετὰ τὸν πόλεμον τῶν

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυμέργη

Διευθυντῇ τῶν Πατρίων

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔρρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιᾷ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Καραλλήνῃ, Αἰγίῳ καὶ Κάλιαδι.

Ταμὲς ὑπάρχοντες μέχρι 5.000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

8 1)2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο) » μετὰ 6 μῆνας
4 1)2 ο) » μετὰ ἐν ἔτος
5 ο) » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο) » μετὰ τριετίας καὶ πλέον
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)20 ο) ὀλιγώτερον

«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς

ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἑταιρεία κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὅτων καὶ τῶν λοιπῶν κλειθέν-

των ὑπὸ τὰ ὅπλα] πολιτῶν ἀποζημιώσεων τὰς οἰκογενεῖας των.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἐκανεμόσθη εἰς 4 ο) εἰς τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμίαν διατύπωσιν ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἱατρικὴν ἐξέτασιν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς αὐτῆς ἀσφαλείας.

Οἱ βουλομένοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύναται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἱοῦ δέποτε συγγενοῦς ἀντιπροσώπου των.

Δεπτομερεῖς πληροφορίαι παρέχονται ἐν ταῖς Γραφεῖς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἑταιρείας ὅπως Σταδίου ἀριθ. 14.